

ЗМІСТ

<i>Плейліст</i>	9	Розділ 4. Інвентар	154
<i>Вступ</i>	11	<i>Місія</i>	155
Розділ 1. Підготовка	15	<i>Цінності</i>	162
<i>Саша</i>	16	<i>Стратегічне планування</i>	170
<i>Партнерство</i>	29	<i>Бюджет</i>	176
<i>Інструкція до продюсерства</i>	36	<i>Команда</i>	181
Розділ 2. Інгредієнти	47	Розділ 5. Подача	195
<i>Бізнес-модель</i>	47	<i>Піар</i>	196
Розділ 3. Метод	73	<i>Фірмовий стиль</i>	207
<i>Соціальні мережі</i>	75	<i>Борці як фішка</i>	215
<i>Сайт</i>	88	Розділ 6. Смакування	223
<i>Ютуб</i>	103	<i>Хейт</i>	224
<i>Книжки</i>	117	<i>Фани</i>	232
<i>Онлайн-курс</i>	129	Розділ 7. Післясмак	241
<i>Мерч</i>	137	<i>Вплив на суспільство</i>	241
<i>Соціальні проекти</i>	145	<i>Про авторку</i>	249

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

ПЛЕЙЛІСТ

Під час написання цієї книжки я завжди слухала музику. Часом один трек по колу, іноді альбом певного виконавця. Якось музика надихала, якась – допомагала зосередитися, а була й така, коли я пританцюовувала, фіналізуючи якусь частину тексту. Ця книжка звучить цими композиціями, і мені вдалося, що буде добре, якби ви читали її й доповнювали свої враження від прочитаного тим самим музичним супроводом.

ВСТУП

Кожна річ у світі має власний, унікальний рецепт створення. Хай що виникає, з'являється чи постає – усе складається з певних інгредієнтів, більшою чи меншою мірою успішно поєднаних у єдиний продукт. Так, рецепт створення був і в цього проекту. Можна сказати, що він складався сам по собі, а певні інгредієнти додавалися в процесі: деякі з них були заплановані, а щось траплялося випадково, як-от розбита тарілка.

Уже протягом шести років я готую цю «страву» як директора проекту «Євген Клопотенко». У певний момент я відчула, що хочу записати її «рецепт» і в такий спосіб поділитися зі світом своїм унікальним досвідом. Цю історію варто зафіксувати не для повторення чи наслідування, радше – для натхнення.

Усе це створилося з нуля, постало нізвідки. До проекту «Євген Клопотенко» я не мала досвіду ані власного бізнесу, ані кулінарних знань, ані проведення співбесід і добору персоналу. Проте світобудова подарувала мені розкішну можливість, коли розгорнула перед мною абсолютно чистий аркуш паперу й дала змогу відчувати силу внутрішнього голосу. Я цілковито довірилася йому, дослухаючись і створюючи, не сумніваючись, що роблю правильно, намагаючись не зважати на сторонню критику.

«Євген Клопотенко – найупізнаваніший шеф-кухар України, кулінарний експерт, блогер, шоумен». Ви чули чи бачили це означення не раз, чи не так? Ви впізнаєте Євгена

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

на телеекранах, підписані на його сторінки в соціальних мережах, готуєте страви за його рецептами, дарували мамі на день народження Євгенову книжку, а ваші діти-школярі обідають сучасними стравами завдяки його соціальній діяльності.. І це лише невеличка частина того, чим займається проект.

Усприоникність Євгена в житті українців щодня дедалі зростає. Може абсолютно впевнено стверджувати: так, Євген популярний, і ми разом створили бізнес на його популярності. Я вважаю, що це було найкраще комбо: поєднати Євгенову творчість і шалену енергію з моєю системністю – та здобути цей просто-таки вибуховий результат.

У соціальних мережах я часто бачу, як користувачі захоплено питають: «Євгене, як вам вдається все встигати?» – і в цей момент наймовірніше тішуся, бо особисто в мене виходить бути таким собі сірим кардиналом, чію роботу видно, але неможливо простежити.

Одного дня я відчула, що це вже не просто діяльність – це надзвичайно системна бізнес-модель. Як директорка я створила структуру, що протягом шести років ефективно працює, примножує досягнення, та й просто займається улюбленою справою. Такий-от «бізнес на сирничках», як я його лагідно називаю, який у 2021 році приніс 19 мільйонів гривень доходу.

Приблизно рік тому мене почало розпірати від знань, які я збрала впродовж діяльності проекту. Я почала писати статті, виступати, мої соціальні мережі також стали майданчиком для розміщення досвіду. Цілковито природно я почала давати бізнес-консультації на тему розбудови операційної системи бізнесу, котрі із задоволенням і користю брали в мене як підприємці-початківці, так і потужні, масштабні, розгалужені компанії.

Однак усе це було «не те». Здавалося, накопичений матеріал уже так розбухнув у моїй голові, що «от-от» мав би просочитися крізь вуха. Отож восени 2021 року, у моїй «escapada» до Аліканте, на березі моря до мене таки дійшло – треба писати книжку.

Я зрозуміла, що хочу написати книжку-натхнення для тих, хто прагне зробити те, на що ніяк не наважувався: набратися сміливості й заснувати власний маленький бізнес, почати заробляти на творчості чи зухвалій ідеї, а можливо, стати продюсером або директором творчої людини. Якщо ви не маєте ані найменшої гадки, як усе це працює, – сподіваюся, саме ця книжка допоможе вам зробити перший крок у новий досвід.

У цій книжці я розкладатиму проект «Євген Клопотенко» на складові, піддаватиму аналізу кожен інгредієнт, інструмент, смакові елементи рецепту проекту, а також розповідатиму, як мені вдалося побудувати бізнес на популярності.

Нехай смакує!

Олександра Фійженіч

* Escapada (исп.) – соловідпустка-втеча на кілька днів.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

ПІДГОТОВКА

Подумки повертаюся до моменту, коли ця книжка тільки зароджувалася. Здається, ніби це було в іншому житті. Початок 2022 року, моя січнева відпустка скінчилася – настав час повертатися до справ. Можна сказати, що це був перший у моєму житті такий тривалий відпочинок, який я вирішила присвятити написанню книжки. Бути геть бездіяльною я не спроможна, до того ж виявилось, що написання текстів привносить мені неабияке задоволення. Отже, відпустку я сторгувала на вагах «Робота- й -Життя».

Завтра – перший робочий день у новому році. Мій блокнот уже підготований до робочого тижня: в ньому розписані задачі, плани на сім днів і навіть на кілька місяців наперед. Завтра розпочнеться робоча активність, яка мені дуже подобається.

Перед активними робочими днями я завжди зворушена, піднесена й готова увірватися у справи. Ми з Євгеном і командою мали стартувати в різних напрямках, щоб досягти спільних цілей. Мені до вподоби бути рушійною силою матеріалізації ідей Євгена, і хоч часом це, щиро кажучи, важко, – мене це заряджає. Разом із командою я можу створити те, чого раніше нікому не вдавалося, чи виконати щось на кардинально новому рівні. А ще те, що ми робимо, точно працює в довготривалій перспективі, а це теж додає зрічок до класу ведення нами справ.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Улітку 2021 року ми святкували п'ять років проекту. Було надзвичайно важко повірити: як? Невже і справді вже цілих п'ять років? Свого часу було нереально усвідомити, що, не маючи жодного досвіду в цій справі, я справді зможу побудувати прибутковий бізнес. Як це все трапилося? Завдяки чому?

Тепер я готова дати відповіді на всі ці запитання, але для цього нам потрібно відмотати час назад і вирушити в точку «нуль», із якої все почалося. І цей шлях аж до сьогодні ми пройдемо разом із вами.

Безперечно, у цієї медалі дві сторони. З одного боку, все мало напроход логічний вигляд, відбувалося за планом і було зрежисоване. Проте з іншого, в цій історії траплялося так багато випадковостей і несподіванок, що самою своєю появою вони радикально змінювали напрям нашого руху.

Тож пропоную спочатку познайомитися зі мною й моїм бекграундом, який справив непомітний, але суттєвий вплив на проект «Євген Клопотенко». Хочу переконати вас, що до приготування страви за нашим рецептом я певним чином підготувалася мала власний, особливий досвід, який сформував мене як особистість і привів на цю бізнес-кухню.

САША

Коли під час знайомства зі мною люди дізнаються, що я – директорка проекту «Євген Клопотенко», зазвичай лунає два запитання. Перше: «А як ви познайомились і почали працювати разом?». (Про це я обов'язково розкажу в наступному розділі.) І друге: «А де ви працювали пірицією раніше?». І ось тут починається найцікавіше, бо зазвичай моя відповідь змушує людей ловити щелепу десь на рівні підлоги.

Жодного досвіду ані в піарі, ані в маркетингу, ані в рекламі в мене не було. Я не працювала сміницею*, не мала ніяких робочих стосунків із блогерами, але в мене був власний, інший досвід, який я змогла застосувати під час вибудовування найвідомішого кулінарного проекту в Україні.

Трохи біографії

Отож про мене. Я народилася й зростала в Києві. Ніколи не мріяла про те, ким стану, коли виросту, й навіть приблизного розуміння чи прагнення майбутньої професії не мала. Мені було однаково, ким я буду в садочку на чергове свято: дівночком, ведмедицею чи конем. Чесно, одного разу я справді була конем з пісні «Три белых коня». Жодних проблем. Ба більше, я з нерозумінням дивилася на дівчаток-одноліток, які шалено мріяли бути Снігуронькою чи Сніговою Королевою. Для мене головним було знати, що я буду найкращим дівночком і, безперечно, найкращим у світі конем. Зав'язтя до справи в мені було завжди через край. Якось мама розповіла, що в глибокому дитинстві впродовж певного часу я називала себе «директором з прибирання території». Я тримала всіх дітей у дворі в надзвичайно суворій дисципліні, щоб у нас було чисто. Думаю, це й були перші прокльовування моєї сутності.

Закінчила я гімназію № 153 імені О. С. Пушкіна (і повірте, моя власна депушкінізація проходить дуже успішно). Саме після неї я відчула на собі, що таке якісна, структурована освіта. Окрім знань, які мені дали в гімназії, саме там мене сформували як особистість, як лідера, розвинули мої творчі навички. Гімназія навчила мене відповідальності, етики, людських цінностей, поваги та гуманізму. Все це так міцно вшити в мою

* Скорочено від англ. SMM (Social Media Marketing) – маркетинг у соціальних мережах.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

підсвідомість, що тільки зараз, у дорослому житті, я розумію, яку «школу» формування особистості я пройшла і де саме мені це заклали. Ще зі шкільних років я знала, що таке багато працювати: в нас була шестиденка й шалене навантаження.

Проте й у ті часи в мене не сформувалося жодного уявлення, ким я хочу стати, що хочу робити. Безмежно вдячна своїм батькам, що не тиснули, не просили зробити остаточний вибір, не покладали на мене кар'єрних сподівань. Я мала гарні оцінки, виявляла певні схильності до історії, літератури й біології. Вчитель математики казав, що в алгебрі та геометрії я абсолютна нездара. Оскільки гімназія була російськомовна, українська в нас була у стислому форматі, і на момент випуску з гімназії я знала її гірше за англійську й іспанську. Саме тому зараз, коли пишу цю книжку, я з подивом згадую, як не вміла ні говорити, ні писати українською. А проте це не завадило мені преспокійно взятися за написання книжки тепер. Тож я точно можу сказати, що будь-яку мову можна вивчити протягом життя. Головне – системна робота.

Ще в десятому класі у вихідні й на канікулах я почала відвідувати підготовчі курси до вступу в приватний вищий навчальний заклад «Європейський Університет» і за два роки пройшла перший курс економічного факультету. Отак я проскочила перший і одразу після школи пішла на другий курс. Яка ж це була легкотня! Англійську мені зараховували автоматом, несподівано для себе я отримала високі оцінки з вищої математики (викладач був шикарний), а улюбленим моїм предметом стала... статистика! Пізніше я обрала собі спеціалізацію «Бухгалтерський облік та аудит», бо мені це здавалося чимось зрозумілим і прикладним. На батьковій роботі я пройшла кілька виробничих практик з обліку та аудиту, хоча це

була просто робота з податковими журналами, які тоді ще заповнювали вручну.

Робота

На четвертому курсі я пішла на першу роботу. В мене було горде резюме на три рядки, написане за всіма офіційно-діловими канонами. В газетному кіоску я придбала добірку «Шукаю роботу», прогортала її й зателефонувала за першим оголошенням. Воно було приблизно таке: «В міжнародну автотранспортну організацію потрібен помічник бухгалтера». І – о диво! – мене одразу взяли, сказавши, що я їм точно підходжу. Принагідно й трохи забігаючи наперед зауважу, що тепер я й сама застосовую цей метод, коли беру людей на роботу, адже про потенційного працівника все зрозуміло за перші п'ять хвилин.

Отож моя перша робота – помічник бухгалтера в міжнародній компанії AVIS, що займається орендою й лізингом автомобілів. Обсяг моєї першої зарплатні склав 700 грн, і тоді мені здавалося, що я найбагатша й найщасливіша людина у світі. Пам'ятаю, купила собі глянцева журнал мод і банку червоної ікри, щоб відсвяткувати це діло.

Ця компанія і робота в ній мені дуже подобалися: виклики тут завжди були цікавими. По-перше, це була одразу «лиця ліга»: компанія міжнародного рівня, чий клієнти – відомі бренди, як-от Microsoft, Honeywell, Samsung і сотні інших. Я одразу навчилася зчитувати цей рівень взаємодії. По-друге, я перебувала в незвичному для себе середовищі: колектив на 90% складався з чоловіків. Усі документи, які стосувалися купівлі та списання палива, проходили через мене, як і вся взаємодія з водіями, внутрішніми й зовнішніми, – клієнтами, 90% з яких

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>